

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 436/2024-46

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miloša Maďara (sudca spravodajca) a sudcov Jany Baricovej a Miroslava Duriša v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej URBAN & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, Červeňova 15, Bratislava, proti postupu Špecializovaného trestného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. BB-4T/43/2019 takto

r o z h o d o l :

Ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Ústavný súd uznesením sp. zn. I. ÚS 436/2024 z 24. júla 2024 prijal na ďalšie konanie ústavnú sťažnosť sťažovateľky, doručенú ústavnému súdu elektronickou formou 13. mája 2024 (doplnenou podaním doručeným 15. júla 2024, pozn.), a to v časti, ktorou sa domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 36 ods. 1 a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), ako aj svojho práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Špecializovaného trestného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. BB-4T/43/2019 (ďalej len „konanie Špecializovaného trestného súdu“). Vo zvyšnej časti namietajúcej porušenie svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu (čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny), a práva na spravodlivý proces (čl. 6 ods. 1 dohovoru) postupom Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, národnej protizločineckej jednotky, expozitúry Východ v konaní vedenom pod ČVS: PPZ-64/NKA-PZ-VY-2012, postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (predtým Úrad špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky) v konaní vedenom pod sp. zn. VII/1 Gv/251/15/1000 ako neopodstatnenú odmietol. V časti namietajúcej porušenie čl. 47 Charty základných práv Európskej únie postupom Špecializovaného trestného súdu

ústavnú sťažnosť odmietol pre nesplnenie náležitostí ustanovených zákonom. Sťažovateľka súčasne navrhuje, aby ústavný súd prikázal Špecializovanému trestnému súdu konať bez zbytočných prietahov, priznal jej od označených porušovateľov práv primerané finančné zadostučinenie v celkovej sume 52 000 eur a náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka sa s odkazom na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva [(ďalej aj „ESLP“); rozsudok vo veci ■■■■ proti Slovenskej republike z 30. 3. 2023, sťažnosť č. 42497/21, Sisák proti Slovenskej republike – bez bližšej špecifikácie] domáha preskúmania postupu označených orgánov verejnej moci ako jedného celku, keďže trestné konanie vedené proti jej osobe nie je ani po viac ako 14 rokoch od vznesenia obvinenia (uznesenie o vznesení obvinenia z 10. mája 2010, pozn.) právoplatne skončené, prietahy sa vyskytli už v prípravnom konaní, ktoré aj napriek stíhanému skutku (zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1 a 4 Trestného zákona) nebolo skončené v lehote 4 mesiacov (§ 209 ods. 2 Trestného poriadku), ale až podaním obžaloby 20. decembra 2019. Podľa sťažovateľky prietahy trvajú aj v súdnom konaní, keďže Špecializovaný trestný súd v prejednávanej veci od podania obžaloby nerozhodol a jej sťažnosť podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 2Tost/11/2024 z 3. apríla 2024 zamietol, keďže aj na podklade stanoviska predsedu Špecializovaného trestného súdu nezistil prietahy v konaní a vyjadril súhlasné stanovisko s postupom súdu prvej inštancie, ktorý aj napriek návrhu sťažovateľky jej trestnú vec nevylúčil zo spoločného konania. Sťažovateľka naďalej vyjadruje presvedčenie o dôvodoch na vylúčenie jej trestnej veci na samostatné konanie a rozporuje aj uznesenie Špecializovaného trestného súdu sp. zn. BB-4T/43/2019 z 28. marca 2024, ktorým podľa § 567t Trestného poriadku rozhodol, že obžaloba z 20. decembra 2019 spĺňa zákonné náležitosti obžaloby v zmysle § 235 Trestného poriadku. V doplnení ústavnej sťažnosti zotrvala na predstavených skutočnostiach a aktualizovala dobu trvania konania Špecializovaného trestného súdu.

II.

Argumentácia sťažovateľky

3. Podľa sťažovateľky predmet napadnutého konania (trestné stíhanie pre zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1 a 4 Trestného zákona, pozn.) sa nevyznačuje právnou ani skutkovou zložitou, k vzniku prietahov neprispela a tieto spôsobuje nečinnosť a nesústreďený postup označených porušovateľov práv, pričom existencia zbytočných prietahov zasahuje do jej práva na spravodlivý proces. Na podklade uvedeného a s akcentom na negatívny vplyv trestného konania na jej osobný a pracovný život odôvodnila zásah do svojich namietaných práv, ako aj nároky uplatnené v petite ústavnej sťažnosti.

III.

Vyjadrenie Špecializovaného trestného súdu

4. Podpredseda Špecializovaného trestného súdu sa stotožnil s priloženým stanoviskom predsedu senátu, podľa ktorého bola obžaloba podaná 20. decembra 2019, vtedajší predseda senátu 27. decembra 2019 trestnú vec prideliť členovi senátu, 2. januára 2020 vykonal úpravu na doručenie obžaloby stranám trestného konania a 19. augusta 2020 nariadil termíny hlavného pojednávania na 5. a 6. október, 18. a 19. november, 9. a 10. december a 15. a 16. december 2020 v priestoroch Justičnej akadémie Pezinok pre väčší počet obžalovaných a ich obhajcov. Z dôvodu ospravedlnenia

obžalovaného [REDAKOVANÉ] a jeho nesúhlasu s konaním hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti boli zrušené decembrové termíny hlavného pojednávania. V súvislosti s pandemiou COVID-19 sa termíny hlavných pojednávanií 10. a 11. februára 2021 a 3. a 4. marca 2021 zrušili. Ešte pred odchodom predsedu senátu do starobného dôchodku (plánovaný 31. októbra 2021, pozn.) bola trestná vec sťažovateľky 21. júna 2021 pridelená súčasnému predsedovi senátu, ktorý pre čerpanie dovolenky, preventívnej rehabilitácie, ako aj hospitalizáciu, práceneschopnosť, pracovnú zaneprázdnenosť vo väzobných veciach a pretrvávajúcu pandemickej situácie začal študovať spisový materiál v rozsahu 95 zväzkov až v októbri 2020 (správne zjavne v októbri 2021, pozn.). Po doručení rozpisu z Justičnej akadémie k využitiu jej priestorov určil 21. marca 2023 (správne zjavne 21. marca 2022, pozn.) termíny hlavných pojednávanií na 16. až 18. august, 20. až 22. september, 4. a 5. október, 27. a 28. október, 14. a 15. november, 22. až 24. november, 5. a 6. december a 19. a 20. december 2022, z ktorých sa konali hlavné pojednávania až v októbri 2022, a to z dôvodu zmeny dozorujúceho prokurátora a jeho potreby oboznámenia sa so spisom. Z dôvodu ochorenia obžalovaného [REDAKOVANÉ] boli termíny hlavných pojednávanií v novembri a decembri 2022 zrušené a predseda senátu 21. decembra 2022 určil ďalšie termíny hlavných pojednávanií na 7. a 8. marec, 20. a 21. marec, 18. až 20. apríl, 16. a 17. máj, 17. až 19. júl, 21. až 23. august, 26. a 27. september, 16. až 18. október, 7. až 9. november a 11. a 12. december 2023, z ktorých sa z dôvodu argumentácie obžalovaného [REDAKOVANÉ] o možnom porušení jeho práva na obhajobu nekonali pojednávania v septembri, októbri a novembri 2023. Predseda senátu 5. januára 2024 nariadil termíny hlavných pojednávanií na 15. a 16. február, 11. až 13. marec, 15. až 17. apríl, 20. a 21. máj, 3. až 5. jún, 15. a 16. júl, 12. a 13. august, 23. až 25. september, 14. až 16. október a 9. a 10. december 2024. Hlavné pojednávania sa však v apríli až v júni nekonali, pretože po nadobudnutí účinnosti novely Trestného poriadku vznikol po 15. marci 2024 u niektorých spoluobžalovaných dôvod povinnej obhajoby, a preto ich súd vyzval na zvolenie si obhajcu a následne im obhajcov ustanovil. Predseda senátu vyjadril presvedčenie o konaní bez prietáhov, keďže iba v jednom prípade bol termín hlavného pojednávania zrušený pre pracovnú zaneprázdnenosť predsedu senátu. Na vykonaných hlavných pojednávaniach bola prednesená obžaloba, prijaté vyhlásenia obžalovaných, vypočutých 21 obžalovaných, vypočutých alebo po splnení zákonných dôvodov prečítaných približne 105 výsluchov svedkov, vypočutí znalci, prečítané znalecké posudky a iné listinné dôkazy, doteraz v rozsahu 70 zväzkov spisu zo 75 zväzkov z prípravného konania. Zostáva prečítať listiny z piatich zväzkov spisu a vykonať výsluch niektorých svedkov, pričom s jedným svedkom je dohodnuté, že sa z Veľkej Británie dostaví na termín hlavného pojednávania 14. októbra 2024. Zdôraznil, že sťažovateľke ako obžalovanej Špecializovaný trestný súd vyšiel v ústrety, keď pri výsluchoch svedkov boli v prvom rade vypočutí svedkovia, ktorí sa vyjadrovali ku skutku kladenému jej za vinu a od tohto momentu sa sťažovateľka a ani jej obhajca hlavného pojednávania nezúčastňujú a toto je konané na základe ich žiadostí v ich neprítomnosti.

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

5. Reflektujúc petit ústavnej sťažnosti, ústavný súd akcentuje, že čl. 6 ods. 1 dohovoru obsahuje nielen právo na spravodlivé súdne konanie, ale aj jeho parciálne súčasti, *exempli causa* právo na verejné prerokovanie veci či prejednanie záležitosti v primeranej lehote, a tak k ústavnoprávnemu prieskumu pristúpil v intenciách sťažnostného návrhu, t. j. posudzoval osobitne

porušenie práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote a práva na spravodlivé súdne konanie.

IV.1. K namietanému porušeniu práv podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a čl. 6 ods. 1 dohovoru:

6. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny (to platí, aj pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru – m. m. I. ÚS 304/2021, I. ÚS 444/2021, pozn.) je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom znamenajúcim nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím (m. m. II. ÚS 118/2019, I. ÚS 250/2020).

7. Pri posudzovaní otázky, či v okolnostiach konkrétneho súdneho konania došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade s doterajšou judikatúrou (m. m. III. ÚS 241/2017, I. ÚS 17/2022, rozsudky Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Frydlender v. Francúzsko z 27. 6. 2000, sťažnosť č. 30979/96, a vo veci Záborský a Šmáriková v. Slovensko zo 16. 12. 2003, sťažnosť č. 58172/00) zohľadňuje (1) právnu a faktickú zložitosť veci, o ktorej všeobecný súd rozhoduje, (2) správanie účastníka súdneho konania a (3) postup samotného súdu, a prihliada sa pritom aj na význam konania pre sťažovateľa. Ústavný súd sa z hľadiska hodnotenia povahy veci oprel o všeobecnú zásadu uznávanú aj v judikatúre ESLP, podľa ktorej sa primeraná lehota na konanie v trestných veciach v dôsledku mimoriadne citeľného zásahu do sféry osobných práv a slobôd, ktorý je s priebehom trestného procesu spojený, musí posudzovať prísnejšie (m. m. II. ÚS 32/03, III. ÚS 655/2014). Podľa uvedených kritérií posudzoval aj ústavnú sťažnosť sťažovateľky.

8. Z hľadiska povahy veci ústavný súd rezultuje, že trestná vec sťažovateľky tvorí zvyčajnú súčasť rozhodovacej agendy trestných súdov, a preto nie je po právnej stránke nadmerne zložitá. Z hľadiska faktickej zložitosti ústavný súd v prvom rade konštatuje, že zložitosť veci v trestných konaniach je determinovaná najmä počtom obvinených osôb, počtom osôb participujúcich na trestnom stíhaní (napr. svedkovia, znalci a pod.), medzinárodným rozsahom trestného stíhania a potrebou dožiadania právnej pomoci v cudzine (či už v krajinách Európskej únie alebo tretích krajinách). Faktorom, na ktorý je potrebné prihliadať, čo sa týka zložitosti trestného stíhania, je aj vysoko sofistikovaná tzv. „kriminalita bielych golierov“, t. j. rozsiahla organizovaná činnosť zahrňujúca spoluprácu viacerých obchodných spoločností, napríklad v rozličných jurisdikciách na účely uniknutia pozornosti kontrolných štátnych orgánov, využívajúc pritom expertízu, resp. odbornosť v oblasti práva, daní, účtovníctva a financií (m. m. rozsudky ESLP vo veciach Neumeister v. Rakúsko z 27. 6. 1968, sťažnosť č. 1936/63, bod 20, C.P. a ďalší v. Francúzsko z 1. 8. 2000, sťažnosť č. 36009/97, bod 30 a Arewa v. Litva z 9. 3. 2021, sťažnosť č. 16031/18, bod 52). Predmetom trestného stíhania sťažovateľky je zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1 a 4 Trestného zákona, t. j. daňová trestná činnosť, ktorá si pre náležité objasnenie a vyvodenie trestnej zodpovednosti vyžaduje náročnejšie dokazovanie vrátane znaleckého dokazovania, čo má v konečnom dôsledku vplyv aj na právnu náročnosť. Navyše, trestné konanie je vedené súčasne proti 21 obžalovaným, čím sa zakladá aj istá komplikovanosť jeho vedenia,

a teda v tomto ohľade nie je úplne namieste konštatovanie sťažovateľky o absencii či už právnej, alebo skutkovej zložitosti veci (m. m. I. ÚS 503/2024). V správaní sťažovateľky ústavný súd ani z vyjadrenia Špecializovaného trestného súdu nezistil skutočnosti vedúce k vzniku priesťahov.

9. Reflektujúc priebeh súdneho konania, ústavný súd argumentuje, že na prvý pohľad je možné nadobudnúť dojem o nečinnosti či neefektívnom postupe Špecializovaného trestného súdu. V okolnostiach prejednávanej veci je však nutné zohľadniť niekoľko osobitostí. *In concreto*, konanie Špecializovaného trestného súdu najmä v jeho počiatočnej fáze ovplyvnila pandémia ochorenia COVID-19 a v dôsledku tejto objektívnej skutočnosti došlo k zrušeniu termínov hlavného pojednávania nariadených na február a marec 2021. Napriek tomu, že prijaté protipandemické opatrenia samy osebe štát nezavádzajú všetkej zodpovednosti za nadmernú dĺžku konania orgánu verejnej moci (rozsudok ESLP vo veci Q a R v. Slovinsko z 8. 2. 2022, sťažnosť č. 19938/20, bod 80), aj v takom prípade sa podľa označeného rozhodnutia ESLP posudzujú ďalšie osobitosti. V posudzovanom prípade sťažovateľky ďalej došlo k zmene v osobe prokurátora, ako aj predsedu senátu Špecializovaného trestného súdu, s čím sa primárne spája nielen právo na zákonného sudcu, ale aj nutnosť nastudovania si obsahu spisového materiálu (I. ÚS 411/2020, I. ÚS 372/2022), a tým prirodzene dochádza k predĺženiu doby trvania konania.

10. Ústavný súd preto, pokiaľ ide o primeranosť lehoty, v ktorej má byť vec obvineného prerokovaná, pripomína, že pojem „primeraná lehota“ je relatívny. Neexistuje žiadna absolútne stanovená doba, ktorej prekročenie by bolo automaticky kvalifikované ako doba neprimeraná. Primeranosť doby konania sa posudzuje podľa konkrétnych okolností prípadu (napr. rozsudok ESLP vo veci König v. Nemecko z 28. 6. 1978). Čas na konanie bez zbytočných priesťahov spravidla nemožno vyjadriť numericky. Obvykle neexistuje časová hranica, ktorej uplynutím postup orgánu verejnej moci môže mať povahu priesťahov v konaní (napr. I. ÚS 137/02, IV. ÚS 567/2013). Napriek tomu, že ústavný súd uviedol potrebu prísnejšieho posudzovania existencie priesťahov v trestnom konaní (bod 7 tohto nálezu, pozn.), samotná „prijateľnosť“ dĺžky konania však závisí od viacerých faktorov, ktoré už boli opísané, a v konečnom dôsledku ohľady na potenciálne dopady na život sťažovateľa nemôžu prevážiť nad záujmom na riadnom objasnení veci. Európsky súd pre ľudské práva v tejto súvislosti judikoval, že čl. 6 dohovoru vyžaduje nielen, aby súdne konanie prebiehalo rýchlo, ale zakotvuje aj všeobecnejšiu zásadu riadneho výkonu spravodlivosti (rozsudok ESLP Boddaert v. Belgicko, 12. 10. 1992, séria A č. 235-D, s. 82, § 39). Tomu zodpovedá aj postup Špecializovaného trestného súdu pri vykonávaní dokazovania a vedenia hlavného pojednávania, keď vypočul všetkých 21 obžalovaných, rovnako bolo vypočutých alebo prečítaných približne 105 výsluchov svedkov, vypočutí znalci, prečítané znalecké posudky a iné listinné dôkazy, doteraz v rozsahu 70 zväzkov spisu zo 75 zväzkov z prípravného konania. Súčasne nie je možné prehliadnuť, že mnoho pojednávania bolo odročených v dôsledku správania sa spoluobžalovaného ■■■■■ (napr. december 2020, november a december 2022, september, október a november 2023 – bližšie bod 4 tohto nálezu, pozn.). Ústavný súd zároveň pripomína svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej využitie procesných možností daných strane trestného konania zákonom spôsobuje síce predĺženie priebehu konania, nemožno ho však kvalifikovať ako postup, ktorého dôsledkom sú zbytočné priesťahy (napr. I. ÚS 31/01, III. ÚS 476/2023), a ani ho pričítať na ťarchu konajúceho súdu (III. ÚS 242/03, IV. ÚS 218/04, II. ÚS 484/2016, I. ÚS 153/2021). Obdobne je potrebné akceptovať postup Špecializovaného trestného súdu, ktorý v dôsledku zmeny právnej úpravy a vzniku dôvodu na povinnú obhajobu u niektorých spoluobžalovaných zrušil termíny hlavného

pojednávania nariadených na apríl až jún 2024, keďže v prípadoch povinnej obhajoby nemožno konať hlavné pojednávanie bez prítomnosti obhajcu (§ 252 ods. 4 Trestného poriadku). V tejto korelácii obdobne Európsky súd pre ľudské práva judikoval, že dĺžku trestného konania nemožno považovať za neprímeranú, ak je ovplyvnená procesnou aktivitou subjektov trestného konania, napríklad odvolaniami proti rozhodnutiam, žiadosťami o odročenie súdnych pojednávaní či nedostavením sa na termín pojednávania, alebo iným podobným správaním obžalovaných, resp. poškodených, ako aj vzhľadom na zložitosť otázok, ktoré majú vnútroštátne orgány riešiť (napr. rozhodnutie ESLP vo veci Pryymakov v. Ukrajina z 13. 4. 2023, sťažnosť č. 34787/13, body 18 a 19).

11. Napokon ústavný súd prihliadol aj na okolnosť, že sťažovateľka netvrdila a ani nepreukázala, že v predmetnej trestnej veci bola stíhaná väzobne, čo by bola skutočnosť odôvodňujúca reštriktívnejšie posudzovanie (napr. rozsudok ESLP vo veci Abdoella v. Holandsko z 25. 11. 1992, sťažnosť č. 12728/87, bod 24).

12. V súlade so svojou konštantnou judikatúrou ústavný súd zároveň uvádza, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny, resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru (I. ÚS 550/2020).

13. V konklúzii uvedeného ústavný súd uzatvára, že aj keby vo väčšine iných bežných prípadov (trestných alebo netrestných) považoval dĺžku konania Špecializovaného trestného súdu ako v tomto prípade za neakceptovateľnú, v konkrétnom prípade sťažovateľky s ohľadom na už opísané okolnosti je doterajšia celková dĺžka napadnutého konania (aj keď hranične) ospravedlniteľná (m. m. IV. ÚS 60/2022, ZNaU č. 30/2022, I. ÚS 503/2024) . Ústavný súd tak podľa § 133 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) *a contrario* ústavnej sťažnosti sťažovateľky v časti namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote 6 ods. 1 dohovoru nevyhovel.

14. Zároveň však ústavný súd dáva Špecializovanému trestnému súdu do pozornosti, aby v ďalšom priebehu konania vyvinul zvýšené úsilie na odstránenie právnej neistoty sťažovateľky.

IV.2. K namietanému porušeniu práv podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 36 ods. 1 listiny, čl. 6 ods. 1 dohovoru:

15. S prihliadnutím na obsah ústavnej sťažnosti, v ktorej sťažovateľka na základe vlastných tvrdení o existencii zbytočných priet'ahov v napadnutom konaní namieta porušenie práva na súdnu a inú právnu ochranu, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie, ústavný súd poznamenáva, že v systematike ústavy sú primeraná celková dĺžka, rýchlosť a plynulosť konania pred orgánom verejnej moci obsahom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, a nie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, resp. práva na spravodlivé konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bližšie bod 5 tohto nálezu, pozn.). K vysloveniu porušenia základného práva na súdnu a inú právnu ochranu z týchto dôvodov však napriek tomu môže dôjsť v prípade, ak namietané zbytočné priet'ahy (spôsobené neodôvodnenou nečinnosťou alebo neefektívnou a nesústredenou činnosťou), ako aj celková doterajšia dĺžka preskúmaného konania

signalizujú, že v postupe orgánu verejnej moci došlo k pochybeniam takej intenzity, že s ohľadom aj na ďalšie konkrétne okolnosti posudzovanej veci (najmä predmetu konania, teda toho, čo je pre sťažovateľa v stávke) možno uvažovať o odmietnutí spravodlivosti (pozri m. m. IV. ÚS 242/07 – *a contrario*). *In concreto*, základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny (obdobne čl. 6 ods. 1 dohovoru) môže byť porušené v dôsledku existencie zbytočných prietahov v konaní orgánu verejnej moci len za kumulatívneho splnenia, že (1) v rozporovanom konaní ústavný súd zistí a vo svojom rozhodnutí vysloví porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a (2) intenzita zbytočných prietahov vo svojej podstate znamená úplne zmarenie možnosti poskytnúť efektívnu a účinnú ochranu tým právam účastníka konania, ktorých ochrany sa domáha (III. ÚS 49/04, III. ÚS 348/05, I. ÚS 271/2021), čo sa prednostne predpokladá v niekoľkoročnom, spravidla desiatky rokov trvajúcim konaní, čo nie je prípadom sťažovateľky.

16. Vzhľadom na to, že rozporované konanie Špecializovaného trestného súdu neobsahuje nedostatky ústavnoprávnej intenzity znamenajúcej porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (bod 13 tohto nálezu, pozn.), nemožno dospieť ani k záveru o porušení základného práva sťažovateľky na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, a preto ústavný súd nevyhovel ústavnej sťažnosti ani v tejto časti (§ 133 ods. 1 zákona o ústavnom súde *a contrario*).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. októbra 2024

Miloš Maďar
predseda senátu